

ST·OLAV

K A T O L S K T I D S S K R I F T

• F R A M K R I S T M E N N F R A M •

6 4 Å R G A N G

---

20. M A R S 1 9 5 2

A V I N N H O L D E T : NR.
BEFOLKNINGSPROBLEMET I VERDEN - SIMONE 11
WEIL: TANKER - MEMENTO HOMO - FATIMA, 12
KOMMUNISMEN OG MUHAMMEDANERNE - LORD
PAKENHAMS KONVERSJON - PAVENS HELBRED -
FRA VIKARIATET - RIKELIG UTENLANDSREPORTASJE
NESTE NUMMER KOMMER 3. APRIL 1952.

VÅRE KIRKER

Gudstjenester på søn- og helligdager

OSLO

St. Olavs kirke, Akersv. 1.

Sokneprestkontoret, tlf. 41 41 61
(Prestegrd. og Biskopen 42 52 87).

Kl. 7: Stille messe.

Kl. 8.15: Fromesse m. preken.

Kl. 9.45: Low Mass. English Sermon.

Kl. 11: Høgmesse m. preken.

St. Hallvards kirke, Urtegt. 29.

Soknepresten, tlf. 68 03 68.

Kl. 8: Fromesse.

Kl. 10.30: Høgmesse m. preken.

St. Dominikus kirke, Neuberggt. 15.

Dominikanerne, tlf. 44 23 24.

Kl. 8.15: Fromesse

Kl. 10.30: Høgmesse m. preken.

Jesu Hjerte kapell, Nyv. 17, Stabekk.

Soknepresten, tlf. 53 77 35.

Kl. 9.05: Fromesse.

Kl. 10.45: Høgmesse.

Grefsen kapell, Gladsveg 23.

Prestegården, tlf. 37 45 90.

Kl. 9.30: Høgmesse.

Vår Frue Villas kapell,

Montebello, Smestad.

Prestegården, tlf. 55 81 21.

Kl. 8.30: Høgmesse.

ARENDAL:

St. Franciskus kirke, Tyholmen.

Soknepresten, tlf. 2209.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høgmesse.

BERGEN:

St. Paul kirke, Christiesgt. 16.

Soknepresten, tlf. 15 410.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

DRAMMEN:

St. Laurentius kirke, Cappelens gt. 1.

Soknepresten, tlf. 2019.

Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 10.30: Høgm.

FREDRIKSTAD:

St. Birgitta kirke.

Soknepresten, tlf. 1438.

Kl. 8.15: Ottesang. Kl. 10.30: Høgm.

HALDEN:

St. Peter kirke, Kr. V.s pl. 1.

Soknepresten, tlf. 1168.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

HAMAR:

St. Torfinn kirke, Torggt. 113.

Soknepresten, tlf. 1751.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 11: Høgmesse.

HAUGESUND:

St. Josef kirke, Haraldsgt. 21.

Soknepresten, tlf. 3195.

Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 11: Høgmesse.

HØNEFOSS:

St. Theresia kirke, Vesterntangen.

Soknepresten, tlf. 266.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

KRISTIANSAND S.:

St. Ansgar kirke, Kirkegt. 3.

Soknepresten, tlf. 4225.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

LILLESTRØM:

Søndag 30. mars kl. 11: Sangmesse m.

preken i kapellet, Halvdansgt. 5.

PORSGRUNN:

Vor Frue kirke, Sverresgt.

Soknepresten, tlf. 50 793.

Kl. 7.45: Fromesse. Kl. 10.30: Høgm.

STAVANGER:

St. Svithun kirke, Dronningsgt. 8.

Soknepresten, tlf. 25534.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høgmesse.

SYLLING:

St. Hallvard kapell.

Presteboligen, tlf. 9028.

Kl. 9.30: Høgmesse.

TØNSBERG:

St. Olavs kapell.

Soknepresten, tlf. 12238.

Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høgmesse.

Liturgisk kalender:

SØNDAG 23. MARS: 4. søndag i Fasten (sønd. Lætare). Ep. Gal. 4, 22—31.
Ev. Joh. 6, 1—15. Mandag: Erkeengelen Gabriel Tirsdag: Maria budskaps-
dag. Onsdag: Ferialdag. Torsdag: Johannes Damascenus, bekj., kirkel.
Fredag: Johannes fra Capistrano, bekj. Lørdag: Ferialdag.

SØNDAG 30. MARS: Pasjonssøndag. Ep. Hebr. 9, 11—15. Ev. Joh. 8,
46—59. Mandag og tirsdag: Ferialdager. Onsdag: Fransiskus fra Paula,
bekj. Torsdag: Ferialdag. Fredag: Maris syv smerter. Lørdag: Vincent

SØNDAG 6. APRIL: Palmesøndag.

Mariakongregasjonen, Oslo

BARNEAFTEN lørdag 22. mars kl. 5.

Leder Else Wildhagen.

Konkurransелеk m. premieutdeling.
Tombola. Is — pølsebod.

Søndag 23. mars

åpent for loddsalg etter messen.
Etter høymessen kirkekaffe m. hjem-
mebakt.

Kl. 8: Prolog — Sang av Oslo Dame-
kor, dirigent Marit Tennfjord —
Opplesning v. fru Magda Balzersen
— Kafé — Musikk v. Kvartetten —
Lynlotteri — Tombola — Loddsalg
— Trekning.

Hele beløpet går til bygging av sove-
sal på Persbråten.

Velkommen!

Ta venner og kjente med.

Styret.

N. K. K. F.

Felleskommunion lørdag 25. mars —
Maria Bebudelsesdag — i St. Olavs
kirke, Oslo, kl. 8. Messen frembæres
i unionens mening.

R. C. BERTHELSENS EFTF.

Farvehandel

Glass, tapeter, vaskeartikler

Henr. Wergelandsgt. 32

Kristiansand S.

Tlf. 2270

ST. OLAV

Redaktør:

Dr. theol. I. Hansteen Knudsen.

Telefon 42 37 43. Akersv. 5, Oslo.

Redaksjon og ekspedisjon:

Akersv. 5 I. Telefon 42 37 43.

St. Olavs eksp. og forlag: Kl. 9—13

og 15—17. Mandag, lørdag: 9—13.

Utbetalinger tirsdag 12—13.

Abonnementspris: Kr. 15.00 pr. år;

for utlandet + avisporto.

Abonnement tegnes i ekspedisjonen

og på ethvert postkontor.

Annonser må være innsendt innen

onsdag aften.

ST. OLAV

KATOLSK TIDSSKRIFT

64. ÅRGANG

20. MARS 1952

NR. 11-12

Befolkningsproblemet i verden

I februar i fjor var formennene for de forskjellige katolske internasjonale organisasjoner samlet til kongress i Utrecht. Blant talerne merket man seg særlig professor S. Golzio fra Italia som holdt et foredrag om befolkningsproblemet i verden i dag.

Han slo for det første fast at vi befinner oss i en periode som på mange måter minner om situasjonen for 150 år tilbake da Malthus ga ut sin pessimistiske vurdering av befolkningsproblemet i forhold til de oppnåelige resurser. Stort sett er det også Malthus' postulat og argumenter som igjen blir brukt av hans moderne tilhengere. — Professor Golzio viste først hvor farlig og uriktig det er å generalisere Malthus' hypoteser som overvurderer den biologiske faktor og anser forholdet mellom ressursene og befolkningens størrelse som et forhold mellom en årsak og dens virkning.

Man kan sikkert regne med en stor økning av verdens befolkning i en nær fremtid, og dog må man vokte seg for å velge den lettvinte fremgangsmåte fødselskontrollen byr på.

For det første viser historien at en nedgang i fødselsantallet alltid før eller senere har vist seg å være et nederlag og en fordømmelse for de samfunn som ga opp sin kamp mot naturkreftene.

For det annet kan jordens ressurser økes i meget stor utstrekning. Av 50 prosent dyrkbar jord på vår klode er bare 10 prosent dyrket. I India kan kornproduksjonen økes med 30 prosent i løpet av 10 år, hvis man bruker rasjonelle metoder; og dette gjelder også mange andre land. M. a. o. er situasjonen i dag meget alvorlig, men den gir ikke grunn til å anta at mangelen på matressurser alltid skal være tilstede. Faktisk har kornproduksjonen i perioden 1900—1939 økt hurtigere enn jordens befolkning, slik at hvert menneske i dag årlig skulle kunne disponere over mer brød enn det gjorde i begynnelsen av vårt århundre. I løpet av disse 50 år er sukkerproduksjonen blitt tredoblet, osv.

Den nåværende mangel må derfor tilskrives mangelen på organisasjon, de hindringer som blir lagt i veien for varebytte, økonomiske interesser som setter

seg imot en økt produksjon, eller ekstraordinære omstendigheter slik som krigen.

Så kom professor Golzio til de konklusjoner vi her gjengir det vesentlige av:

På grunnlag av de ovennevnte argumenter, slår vi fast at overbefolkningens problem for menneskeheten ikke skal stilles i abstrakte former, især fordi Malthus' teorier — som vi har påvist — ikke har noen almengyldighet. Vi kan heller ikke reise problemet på rent positivt grunnlag på grunn av usikkerhetsmomentet i økingen av produksjonen og befolkningens ujevne fordeling på jorden.

Det finnes derimot på forskjellige steder et tydelig lokalt misforhold mellom befolkningen og ressursene. Årsakene til denne situasjon kan være mange, bl. a.:

a) Virkelig overbefolkning i land som er fattige på naturlige ressurser og ligger tilbake i den sosiale og økonomiske utvikling.

b) Stor økning av befolkningen i land hvor produksjonsmidlene er utilstrekkelige på grunn av mangel på kapital.

c) Mangel på opplæring, især teknisk utdannelse.

d) En sosial lovgivning som er ugunstig for en utvikling av produksjonen.

e) Overdreven spesialisering av produksjonen som ikke står i forhold til det internasjonale varebytte.

f) Vanskeliggjøring av gods- og persontrafikken med det resultat at vedkommende land går i retning av økonomisk autonomi, med senkning av produksjonen og dårlig utnyttelse av ressursene.

g) Forskjellige politiske grunner som står i veien for det internasjonale samarbeid, og til og med i fremtid fører til en spredning av de naturlige ressurser.

Hvis dette stemmer, er muligheten til å overvinne de lokale misforhold mellom befolkningen og ressursene, avhengig av en rekke foretak som igjen hviler på et effektivt internasjonalt samarbeid.

Det tekniske fremskritt er nemlig ikke i stand til alene å sikre den tilstrebte likevekt, det ville bare bety en frigjøring av arbeidskraft som — på de re-

TANKER

(Ved L. W.)

Simone Weil er født i Paris i 1909, tok meget tidlig og på en fremrakende måte de akademiske grader som forlanges for å undervise i filosofi. Hennes trang til å forsvare de undertrykte og dele deres kår fikk henne til å søke permisjon for så å ta ansettelse ved Renaultfabrikkene uten å si hvem hun var. Hun deltok i borgerkrigen i Spania, kom tilbake til Frankrike, men flyktet til Amerika i 1942. Derfra kom hun til London hvor hun arbeidet for det frie Frankrike. Typisk nok tvang hun seg til å leve på den samme matrasjon som franskmennene i Frankrike og ville ikke ha det bedre enn noen annen. Hun døde i London i 1943. Alt som er blitt utgitt av henne, er etterlatte papirer.

Kjærligheten er ikke trøst: den er lys.

*

Der er bare en feil: å mangle evnen til å nære seg av lyset. For hvis denne evnen er borte blir alle feil mulige.

*

Det er ikke feilen som utgjør dødssynden, men graden av det lys som er i sjelen når feilen begås likegyldig hva den er.

*

«Jeg var sulten og I ga meg å spise.» «Når da, Herre?»
De visste det ikke. Man må ikke vite det.

*

Kjærligheten til Gud er ren når gleden og lidelsen fyller oss med like stor takknemlighet.

*

Den som begjærer en kjærlighet som beskytter sjelen mot alle sår, han må finne en annen gjenstand for sin kjærlighet enn Gud.

*

Blant menneskelige vesener erkjener vi ikke fullt ut eksistensen av andre enn dem vi elsker.

*

Troen på andre menneskers eksistens som sådan er kjærlighet.

*

spektive steder — ikke ville finne en passende beskjeftigelse. Vi kan heller ikke regne med en fullstendig økonomisk frihet som den kraft som skal bringe alt i likevekt. For det første er et slikt håp ren utopi i den nåværende situasjon, og for det annet kan den økonomiske frihet anvendes bare der hvor misforholdene er små og begrenset. I dag derimot er misforholdet mellom de forskjellige land — både m. h. t. den effektive produksjon og m. h. t. den sosiale tilstand og levestandarden — så stor at den fullstendige frihet ville slippe løs ytterst alvorlige reaksjoner. Det er jo soleklart at man bare gradvis kan flytte store grupper av arbeidere eller radikalt forandre produksjonsteknikken.

Problemet må derfor drøftes med stor åpenhet på det internasjonale plan, for å oppnå, i overensstemmelse med alle de interesserte land, en felles linje med det formål:

1) Å øke matforsyningene i de land som virkelig lider under hungersnøden (og dette vil også sikre de land som eksporterer, en intens produksjon).

2) Å skaffe teknisk hjelp til de land som har muligheter for en fruktbringende utvikling, men ligger teknisk tilbake og mangler produksjonsmidler.

3) Å gjøre trykket mindre i de overbefolkede land ved å hjelpe den arbeidskraft som er til overs å slå seg ned i landsdeler med større utviklingsmuligheter.

4) Å vende tilbake til en større byttfrihet, noe som må tas i betraktning, om man vil bruke de naturlige resurser på en mer rasjonell måte.

5) Å fremme og organisere det vitenskapelige og

tekniske fremskritt for å øke avkastningen i landbruket.

Etter det jeg har nevnt, anser jeg det for overflødig å tilføye at jeg absolutt — og ikke bare av moralske og religiøse grunner — utelukker fødselskontrollen som middel til å løse befolkningsproblemene. Det må allikevel være meg tillatt å minne om noen alvorlige farer — bortsett fra de etiske — ved Malthus-propagandaen:

a) Den virker hurtigere og mer effektivt på de samfunnsklasser som har en høyere levestandard og øker dermed det indre misforhold i de samfunn den når.

b) Den kan være årsak til farlige nasjonalistiske reaksjoner da propagandaen kan forveksles med særinteressene hos folk med høyere levestandard, og som ikke uten bekymring ser på den tallmessige utvikling hos folk som økonomisk sett er mindre utviklet.

Disse farer ved siden av de etiske, som er av enda alvorligere karakter, bør energisk fremholdes overfor dem som ikke forstår de alvorlige grunner som får katolikken til å fordømme ikke bare en tvunget, men også en frivillig fødselskontroll.

Tillat meg til slutt, i egenskap av katolikk, sa prof. Golzio, å gjengi evangeliets svar på våre materielle bekymringer: «Søk altså først Guds rike og hans rettferd, og alle disse ting vil bli gitt dere attpå.»

Det er bare denne rene hensikten som kan gi kraft og effektivitet til den innsats vi må gjøre, både for å øke de naturlige resurser som står til menneskets rådighet, og for å gjøre hele menneskeheten delaktig i dem.

Alt som er lavt og middelmådig i oss gjør opprør mot renheten. Vi har behov for å tilsmusse denne renhet i purt selvforsvar.

*

Å nære en ren kjærlighet, det er det samme som å samtykke i avstanden, det er det samme som å tilbe avstanden mellom seg og det man elsker.

*

Å si at verden ikke er noe verd, at dette liv ikke er noe verdt, og anføre som grunn det onde, er absurd: for hvis dette ikke er noe verdt, hva er det da det onde berøver oss?

*

Lidelsen

Ulykken tvinger oss til å erkjenne virkeligheten av det vi ikke trodde var mulig.

*

Tiden bærer et tenkende vesen mot dets vilje mot det som det ikke kan holde ut, men som det likevel må holde ut. «Ta denne kalk fra meg.» Hvert sekund som går trekker et menneske i verden mot noe som det ikke kan holde ut.

*

Virkeligheten må først ha åpenbart seg for oss i gleden for at vi skal kunne finne virkeligheten i lidelsen. Ellers ville livet bare være en mere eller mindre ond drøm.

*

«Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?» Det er det virkelige bevis for at kristendommen er noe guddommelig.

*

Når vårt innerste vesen vansmekter etter en lyd som har en mening for oss, når vi skriker for å oppnå et svar, og det ikke innrømmes oss: da er det vi rører ved Guds taushet.

*

Gud har bare kunnet skape ved å skjule seg. Også helligheten bør derfor være skjult, endog for bevisstheten til en viss grad. Og den bør være det i verden.

*

Der er bare to øyeblikk av fullstendig nakenhet og renhet i menneskelivet: fødselen og døden. Det er bare nyfødte og døende at vi i menneskeskikkelse kan tilbe Gud uten å forurense Hans guddom.

*

Den som ikke har Gud i seg kan ikke føle Hans fravær.

*

Ydmykheten, det er å avslå å eksistere utenfor Gud. Dydens dronning.

*

Den irreduktible egenskap ved lidelsen som gjør at det ikke er mulig ikke å føle redsel for den i det øyeblikk den tar hånd om oss, har som mål å stanse viljen slik som det absurde stanser forstanden, som fraværet stanser kjærligheten, slik at mennesket når det har nådd de menneskelige evners grenser, kan strekke ut armene, stanse, se og vente.

*

Når hele universet hviler med hele sin tyngde på oss, er der ikke noen annen mulig motvekt enn Gud selv, — den sanne Gud, for de falske guder formår her ingenting, selv om de anropes under den sanne Guds navn. Det onde er uendelig i betydning av grenseløst: natur, materie, rom, tid. Bare den virkelige uendelighet kan overvinne denne slags uendelighet. Det er grunnen til at korset er en vektstang hvor et lett og skrøpelig legeme, men som var Gud, har veiet opp vekten av hele verden. «Gi meg et støttepunkt og jeg skal løfte verden.» Dette støttepunkt er korset. Der kan ikke være noe annet. Det er nødvendig at det befinner seg der hvor verden og det som ikke er verden skjærer hverandre. Korset er dette skjæringspunkt.»

(Fra «La Pesanteur et la Grace».)

*

«Ulykken er et vidunder av den guddommelige teknikk. Den er en enkel og sindrig innretning hvorved en overveldende blind, brutal og kald makt trenger inn i en endelig skapnings sjel. Den uendelige avstand som skiller Gud fra skapningen samler seg helt og holdent om et eneste punkt for å gjennombore en sjel i dens sentrum. Det menneske som dette skjer med tar selv ingen del i denne operasjon. Han stritter mot som en sommerfugl som spiddes levende til et album. Men tvers gjennom redselen kan han fremdeles ville elske. Der er ingen umulighet, ingen hindring, en kunne nesten si den ikke fører til bevisstløshet, rører ikke ved det punkt i sjelen som samtykker i en god viljesretning (orientation).

Man må bare være på det rene med at kjærligheten er en viljesretning (orientation), og ikke en sjelstilsand. Hvis man er uvitende om det, vil ulykkens første angrep styrte en ut i fortvilelsen.

Den hvis sjel vedblir å være rettet mot Gud mens en nagle gjennomborer den, befinner seg naglet til universets midtpunkt. Det er det sanne midtpunkt, som ikke er i, men utenfor rom og tid, som er Gud. Ifølge en dimensjon som ikke hører til rommet, som ikke er tiden, som er en helt annen dimensjon, har denne nagle boret et hull tvers gjennom det skapte, gjennom den tykke vegg som skiller sjelen fra Gud.

I kraft av denne vidunderlige dimensjon kan sjelen uten å forlate det sted og det øyeblikk hvor den befinner seg, legge bak seg rommet og tiden i deres totalitet og nå fram foran Guds ansikt.

Den befinner seg i skjæringspunktet mellom det skapte og Skaperen. Dette skjæringspunkt, det er der hvor korsets armer krysses.

(Fra «Attente de Dieu».)

MEMENTO HOMO . . .

Av dr. Wilhelm Reckenthäler

Memento homo quia pulvis es, et in pulverem reverteris!

Husk, menneske, at du er støv og til støv skal du vende til bakte!

(Fra Askeonsdag-liturgien).

HELT PLUTSELIG skjedde det en forandring på vårt livs scene! Ikke før var fastelavnsløyene forstummet og de siste spor av demaskeringen avvasket, før den samme panne ble merket med det lille sorte korset, og de høytidelige og alvorlige ord «Memento homo...» — «Husk, menneske, at du er støv...» nådde vårt øre.

Meningen med og verdien av de firti dagene før påske som vi kaller fastetiden, er så dyp at de heller ikke bør gå upåaktet hen i det offentlige liv.

Tenker vi dessuten på hvordan vår tids mennesker stort sett ter seg, er det dobbelt grunn til å gi akt på fastetidens betydning. Mangel på livsalvor, på en riktig vurdering av det timelige livs goder og fremfor alt på en dypere forståelse av vår problemfylte tids oppgaver og krav, synes å være karakteristiske trekk ved det moderne menneske. Det er ikke meningen her å komme med en moralsk straffepreken, inspirert av sentimental verdenssmerte. Kjensgjerningene ligger så åpent i dagen at ethvert fornuftig menneske ikke kan unngå å se dem: forflating, mangel på interesse for vesentlige livsspørsmål og livsverdier, forenet med en likefrem materialistisk nytelsessyke.

DEN LANGE rekke av nødsår vi har bak oss, har dessverre ført til at også mange rettenkende mennesker ikke lenger har tilbørlig forståelse for begrepene «faste» og «fastetid», — ja, hos mange kan en møte en oppfatning av fasten som neppe kan sies å være riktig.

Vi må fri oss fra det syn at fastens egentlige innhold består i at en gir avkall på ytre nytelser for en tid. Også fariseerne «fastet» ganske grundig, uten at deres «faste» kunne sies å bære frukt.

HVA GJORDE vel vårt største og sanneste forbilde, Vår Herre og Mester, i de firti dagene han fastet i ørkenen? Franskmannen Henri Daniel Rops behandler i et nytt, omfangsrikt verk Jesu person slik som han trådte sin egen samtid i møte. Fra den karakter-forbilledlige side reiser han spørsmålet hvorledes det vel kan innpasses i Mesterens vesen at han så ofte og så lenge søkte ensomheten. Han skriver: Et stadig behov for sjelelig fordypning utgjorde et vesentlig trekk i Jesu karakter. Hvor ofte heter det ikke: Han trakk seg tilbake til ensomheten for å be, han trakk seg tilbake til et øde sted, han tilbrakte hele natten på et ensomt berg i bønn. Stillhet og bønn var de redskaper han trengte for å kunne handle. Herren søkte ensomheten for der å forbedre seg på sin store oppgave, for — som Daniel Rops så treffende bemerker — i ilden av motstanderens dialektikk å herde sin beslutnings stålkinge. Samling, besinnelse, stillhet, forbindelse med Faderen — dette var hensikten med den lange vandring i ørke-

nen, og for som menneske å nå dette mål, grep han også til den legemlige fastes middel.

MED DETTE er den vesentligste lære fra den første forbilledlige fastetid gitt. Overført i vårt praktiske dagligliv betyr dette at vi i de uker som ligger foran oss til Påskehøytiden, konsentrerer oss om å oppfylle våre stands- og familieplikter best mulig, at vi føler virkelig ansvar for den stilling vi inntar i livet, i bevisstheten om at den inngår i en orden som er villet av Gud; at vi i disse uker søker å være helt det vi bør være; at vi søker det skjønne, det som gjør oss lykkelige og tilfredse, dette som finnes i alt arbeide når det ikke måles utelukkende med materielle mål. Med et slikt nytt livsalvor vil det også bli skapt en lengsel etter stillhet og ensomhet, en vil igjen komme til å beskjeftige seg med livets hovedspørsmål, med spørsmålene *hvorfra* og *hvorhen*. Mesteren oppsøkte ensomheten. I mange dager unngikk han å omgås og tale med menneskene. Hvilken velsignelse ville vel ikke en taushet av det rette slaget være for mange mennesker! Desto høyere burde man tale med ham som ønsker å tale til oss i denne tid. Et ivrig bønneliv i familien, enetale med Gud foran krusifikset eller en pietà ville være en god og fruktbringende måte å holde fasten på.

Mange spørsmål og problemer som nødvendigvis følger i et målbevisst kristent liv, forblir ubesvart og uløst; ofte kommer en dem ikke nærmere, fordi en mangler den nødvendige *antennen*. Burde man nå ikke sørge for at *mottageren* kommer i orden?

DENNE VEI vil helt naturlig føre til hva man forstår med «faste» i ordets vulgære betydning. Det er utvilsomt at det å gi avkall på et tillatt nytelsesmiddel ofte føles som et tungt offer. Hvor tungt det vil føles for en røker å gi avkall på sigaretten, kan en som ikke røker vanskelig gjøre seg en forestilling om. Men det finnes også andre ting man kan gi avkall på. Jeg kjenner mennesker som føler seg sterkt irritert om de ikke daglig på bestemte tider får seg forelagt de siste sportsnyheter eller som ikke hver uke får bla igjennom 3—4 illustrerte ukeblader. Å begynne her og si *nei* til nytelsen og nysgjerrigheten, ville være en god øvelse i å styrke viljen. En øvelse som ville komme andre områder i stands- og familielivet til nytte. Hva trenger vel mennesket mer til for å mestre vanskelige situasjoner i livet enn viljesenergi?

ENDELIG kan en i dag — iallfall for store kretser vedkommende — igjen tale om faste i betydningen å ta mindre næring til seg. I lengere tid har vi nå hatt det ikke så verst og har kunnet tillate oss ikke så lite med hensyn til mat og drikke. Det kan i denne forbindelse være på sin plass å anføre hva den kjente kirurg, Dr. Nussbaum i München, har uttalt: «Flere blir syke av for meget og for god mat enn av faste. Jeg skulle ønske at det kirkelige faste- og abstinensbud kunne gjøres til lov i samfunnet. Behovet for leger og apotekere ville derved synke

Fatima, kommunismen og muhammedanerne

Ved biskop Fulton J. Sheen

Den 12. og 13. oktober 1951 valfartet 1 million mennesker — 1/8 av Portugals befolkning — mest til fots, oppover til den lille landsbyen Fatima som ligger 75 mil fra hovedstaden. De tilbrakte et helt døgn i bønn.

Da den hellige Jomfru viste seg i Fatima 13. oktober 1917, regnet det. Folket anser regn som en velsignelse. Det regnet også på de 600 000 mennesker den 12. oktober 1951. De fleste sto hele natten igjennom i bønn. Bare et par dråper falt ned på millionmassen 13. oktober, men det var nok til å være et symbol på det veld av nåde som himlen øste utover pilegrimene. De brydde seg ikke om at jorden var våt og ubehagelig å knele på. Det var bare en anledning mer til å ofre det for verdensfreden.

To store tanker gikk ut fra Fatima: Den ene gjelder kommunismen og den andre Islam.

Fatima, den største utfordring til kommunismen.

Fra Fatima, den ydmykeste av alle verdens byer, vil kraften komme som skal seire over kommunismen. «Den røde plass» i Moskva finner sin største rival i «Den hvite plass» i Fatima. På «Den røde plass» vrir det av geværer og flagg, farget av kommunistisk blod. «Den hvite plass» bølger av vaiende hvite lommeterklær, der man i ekte og varm kjærlighet hilser Vår Frue av *Freden*.

Moskva har 15 millioner under våpen. Fatima så den 13. oktober 1 million troende som ba rosenkransen. En får følelsen av at alle disse små perler er blitt herre over Stalin og alt hans stål. Den 13. oktober 1951 led kommunismen et nederlag, men nyheten er ennå ikke blitt kjent.

En ny betydning.

En million sjeler som er rede til å sone, kan sikkert gjøre det samme for verden som 10 rettferdige kunne ha gjort for Sodoma og Gomorra. Hammer og sigd, Sovjets symboler, vil en dag i lyset av Fatimas offer få en ny betydning. Hammeren som i dag smir ploger om til sverd, og sigden som slår menneskeliv som hveteaks, vil endre form. Den vil bli som et kors, og sigden som månen under føttene til den reneste blant kvinner.

Kommunismen er en tro, og kan bare beseires av en tro. De store nasjoner kan stanse kommunistenes angrep, men de kan ikke stanse kommunismen. Fatima angriper kommunismen med soning og offer. Regn, slam, en natt

---

til det halve.» Og hvor lett ville en vel ikke i dag kunne gi en slik fornektelse et verdifullt, sosialt anstrøk? «Nå kan vi igjen få alt,» er ord mange får høre som overhodet ikke kan tillate seg å anskaffe seg mer enn det aller nødvendigste. Ved selv å forsake noe, kunne en komme andre nødlidende lettere til hjelp.

Måtte årets fastetid bli en åndelig vår som bringer ny vekst og modning i vårt liv!

uten søvn og en stor kjærlighet til Vår Frue, det er Fatima. Folk flest ønsker en seng for natten. Alt en ønsket i Fatima, var en rosenkrans. Disse millioner av små perler som de troende arbeidet med en natt igjennom, var mektigere enn geværkulene i kampen mot kommunismen.

Pavens divisjoner.

Stalin spurte en gang spotsk: «Hvor mange divisjoner har paven?» Svaret er gitt i Fatima: En million. Hver divisjon er væpnet med 15 dekader av eksplosiv kjærlighet. Stalin sier han ønsker fred — freden fra Kina, Polen og Korea!

Også Fatima ønsker fred, men det vet at freden bare kommer når mennesket har vunnet krigen mot sine verste fiender — egoismen, hatet og synden. I denne mørke tåkete natten til 13. oktober, sto hundretusener av menn og kvinner i kamp mot alt det som ikke er av Gud, og da det grydde av dag, visste man at Gud hadde vunnet.

Da Vår Frue viste seg i Fatima den 13. oktober 1917, hadde kommunistene så vidt begynt sin ødeleggende kamp. Ennå 34 år til, og kommunismen vil ha opphørt å eksistere. Den røde diktator som inspiserer troppene på Den røde plass, vil forsvinne. Men igjen står Vår Frue av *Kreml* og skuer ned på Marias divisjoner på Den hvite plass. Når historikerne gransker etter årsaken som har forandret verden og brakt fred og velstand, da vil den oppdage at det ikke var noe slag, men en bønn! Ikke en dag, men en natt, en regnfull natt til 13. oktober 1951, den største religiøse begivenhet i vår moderne historie.

Muhammedanerne og Fatima.

Den andre viktige tanken som knytter seg til Fatima og som muligens ingen har tenkt på, er forbindelsen mellom Fatima og muhammedanernes omvendelse. Det finnes 374 millioner muhammedanere i verden. Av alle religiøse samfunn er disse de vanskeligste å vinne for kristendommen. Jeg tror likevel at vi i årene som kommer vil oppleve at åpenbaringene i Fatima betyr et vendepunkt i Islams historie, og det av tre grunner:

En kan forstå at Vår Frue valgte Portugal. Portugiserne er gode, dypttroende og utrustet med en særegen forståelse av offerets betydning. Men hvorfor valgte Vår Frue det lille beskjedne Fatima, og lot seg kalle Vår Frue av Fatima?

Svaret er enkelt: Muhammeds datter het Fatima. Etter hennes død skrev han: «Etter Maria er Fatima den helligste av alle kvinner». Koranen, Muhammeds verk, inneholder i den 19. «sure» 21 vers om Maria. Muhammedanerne tror på Marias rene unnfangelse og på hennes jomfrufødsel, skjønt de ikke tror på hennes Sønn's guddom. Jeg skulle tro at den reneste Jomfru nettopp ville bli kjent som Vår Frue av *Fatima* for å gi oss håp og for-

Lord Pakenhams konversjon

Lord Pakenham var luftfartsminister i Attlee's regjering. Han fikk sin utdannelse ved Eton og Oxford, ble gift med datteren til en protestantisk biskop, og var en tid professor. I 1947 ble han medlem av Attlee's regjering; han var også en tid minister for den britiske okkupasjon i Tyskland. Av boken «De hørte hans stemme, Guds vitner i vår tid», bringer vi beretningen om hans konversjon.

I 1925 da jeg var nitten år gammel, opplevde jeg en sterk følelsmessig rystelse av min tro, men ikke som følge av en bevisst fornuftsmessig overveielse. Fra dette tidspunkt kom mitt religiøse liv til å befinne seg i en slags svevende tilstand. To ganger om dagen leste jeg mine bønner, leste flyktig i Bibelen, men gikk sjelden i kirke og unnvek framfor alt å tenke på religionen. Jeg kalte meg fremdeles kristen og holdt fast ved det, i håp om at det ville inntreffe en forandring i min tilstand og at min tro igjen ville oppstå i sin tidligere kraft og styrke.

Denne tilstand varte til våren 1938. Helt plutselig under en påsketur i Frankrike ble jeg grepet av fortvilelse. Det ble klart for meg at jeg på en eller annen måte måtte forsøke å nå fram til en religiøs overbevisning. Jeg besøkte en berømt jesuitt i Oxford som både var filosof og teolog, og overfor ham redegjorde jeg for min tilstand med større åpenhet enn man våger å gjøre det selv overfor en god venn. Hans svar overbeviste meg om at han — ikke som enkeltmenneske men som representant for Den katolske kirke — var i besiddelse nettopp av den nøkkel som passet til mitt problem.

Samtalen med denne pater ble vendepunktet. Pateren lot meg gå med det råd å lese den hellige Augustins «Bekjennelser». Enkelte avsnitt av denne bok gjorde et meget dypt inntrykk på meg. Etter dette søkte jeg videre, men min søken gikk alltid i katolsk retning.

Historien burde nå ha utviklet seg videre på en dramatisk måte; men noe slikt skjedde ikke. I over halvannet

år var jeg ubesluttosom. Jeg leste en rekke apologetiske skrifter og besøkte regelmessig kapusinerkirken i Oxford. Sansen for det overnaturlige ble utviklet under lesning i messeboken, og jeg var ikke lenger i tvil om at jeg måtte bli katolikk; min vanskelighet besto i at jeg ikke følte meg sikker på om jeg var sterk nok troende til å kunne ta et slikt skritt.

Imens beskjeftiget jeg meg med de forstandsmessige forutsetningene for den kristne tro. Det var særlig tre spørsmål jeg stanset opp ved: 1. Eksisterer Gud? 2. Var Kristus Gud? 3. Er Den katolske kirke den av ham grunnlagte kirke?

Av disse spørsmål kom jeg til særlig å konsentrere meg om det annet. Hadde jeg fått svar på det spørsmålet, syntes det meg at jeg også hadde fått svar på de to andre. Jeg hadde den gang temmelig meget å gjøre, men ikke desto mindre arbeidet jeg med disse spørsmål.

Krigen brøt ut, og jeg ble innkalt til arméen. *Evelyn Waugh*, den kjente forfatter og konvertitt, ba meg om å stå fadder for hans sønn. Jeg måtte da fortelle ham at jeg ennå ikke var opptatt i Kirken, selv om jeg sto den meget nær. «Om De står den så nær som De sier, burde de ta undervisning. Venter De til De selv er blitt en stor teolog, litt av en autoritet i alle trosspørsmål, vil De overhodet ikke komme til å ta skrittet over Kirkens terskel,» var det svar jeg fikk. Jeg tenkte nærmere over hans ord som fikk en så meget større betydning for meg som jeg sto på farten til aktiv innsats i utlandet. Noen dager tenkte jeg ikke over saken i det hele tatt, men så en dag hadde jeg tatt min beslutning. Som deltaker i et kursus i taktikk for yngre offiserer kom jeg tilbake til Oxford. Der fikk jeg undervisning hos kapusinerne og ble i begynnelsen av 1940 opptatt i Kirken.

Vi vet at alle veier fører til Rom. Noen finner fram teologisk, andre filosofisk, atter andre finner veien over liturgien eller rent kulturelt, mens noen kan påberope seg en dirkede religiøs opplevelse. Jeg tror det er riktig å si for mitt vedkommende at jeg har vandret et stykke på alle disse veier. Så langt jeg kan se, har jeg kanskje i høyere grad enn de fleste konvertitter tatt inntrykk

sikring om at muhammedanerne, som viser henne så stor ærefrykt, en dag vil anerkjenne hennes guddommelige Sønn.

Portugal var i sin tid okkuperte av muhammedanerne. Omsider ble de drevet bort. Fyrsten i egnen der Jomfru Maria senere viste seg, hadde en vakker datter ved navn Fatima. En ung katolsk adelsmann forelsket seg i henne. Etter at muhammedanerne hadde forlatt landet, ble hun tilbake og ble katolikk. Hennes unge gemal kalte stedet der bryllupet sto, Fatima. Således har egnen der Guds mor viste seg i 1917, virkelig en historisk tilknytning til Fatima, Muhammeds datter.

En siste hentydning til forbindelsen mellom Fatima og Islam er den begeistring muhammedanerne i Afrika, India og andre steder tok imot statuen av Vår Frue med. De tolerte den kristelige ærefrykt for Vår Frue av Fatima. De tillot religiøse prosesjoner og til og med bønn foran sine moskéer.

I Mozambique, der muhammedanerne til da hadde vært svært hårdnakket, begynte konversjonene til kristendom-

men så snart statuen av Vår Frue var stilt opp. Mange besøker nå kirken. Kjærligheten til Vår Frue er helt naturlig for dem.

Mysteriet Fatima.

Fatima er som en parabel med dype hemmeligheter som ikke kan loddess. Men ett er sikkert: Ingen blant de hundretusen av de sonende sjeler 13. oktober 1951 har tvilt på at Vår Frue av Fatima vil bringe verden fred.

Dersom andre nasjoner ved siden av Portugal vil gjøre bot og sone, blir det ingen katastrofe, ingen krig. Men overlater vi det til Portugal alene, kan katastrofen komme over verden innen kort tid.

Noen nattevakter kan utrette meget for verdensfreden. Gud alene kjenner fremtiden, men det som fremtiden bringer oss, avhenger i høy grad av hvordan vi tilbringer dagene og nettene. Jo mer de likner 12. og 13. oktober i Fatima, dess hurtigere vil freden komme og Russland bli omvendt.

Pave Pius XII ved god helbred

På Den hellige fars 76. fødselsdag den 2. mars som også var 13-års dagen for Hans Hellighets valg til pave, ble det sendt ut en melding til pressen vedrørende pavens helbred. Det het i denne melding at Paven til tross for den høye alder kan glede seg over en relativt god helbred. —

Pavens livmedicus, prof *Galeazzi-Lisi*, som stadig overvåker Hans Hellighets sunnhetstilstand og som ofte besøker Paven for å holde ham underrettet om den medisinske vitenskaps framskritt, har nylig i et privat-intervju uttalt seg nærmere om Pavens helbred.

Prof. *Galeazzi-Lisi* sier at Den hellige far hovedsakelig kan takke en sunn levemåte for sin åndelige og fysiske sunnhet. Til tross for at Hans Hellighet i kraft av sitt embete og den arbeidsbyrde det legger på ham i lange perioder av dagen må *sitte* ved sitt arbeidsbord, noe som gjerne begünstiger sykdom, har Den hellige far bevart sin sunnhet. Han foretar daglig spaserter og beveger seg da gjerne hurtig. Han puster riktig og har innsett nødvendigheten av åndedrett-gymnastikk. Selv under arbeidet beveger han seg ofte. Paven står tidlig opp. Visselig må han sitte timevis over sitt arbeide, men en utjevning finner sted ved spaserstundene, og lungegymnastikken holdes i orden ved de mange taler.

På spørsmålet hvordan Paven er i stand til å drive en så intens virksomhet med så lite søvn, uttaler prof. *Galeazzi-Lisi* at 6—7 timers søvn er nok for et voksent menneske. Mange mennesker sover enda mindre. Man kan heller ikke se bort fra at Paven under bønnetimene hver ettermiddag slapper fysisk helt av, mens ånden anspennes.

Det er ennå et fysiologisk ikke løst problem om åndelig arbeide tretter alle mennesker like meget, uttaler prof. *Galeazzi-Lisi* videre. Et menneske kan fort bli trett, mens et annet ved særdeles anstrengende åndelig arbeide ikke føler tretthet før det er gått lengre tid. Forskjellen kan skyldes dels forskjellig konstitusjon, dels den enkeltes måte å arbeide på. Pave Pius XII behandler sin organisme fornuftig, og har inndelt arbeidstiden klokt. Hertil kommer at avvekslingen i arbeidet virker i heldig retning. Mangfoldigheten av Pavens arbeidsoppgaver gjør at han faktisk sparer på kreftene. For øvrig unngår Paven all ensformighet som ofte er årsak til fysisk og åndelig tretthet.

Til slutt framholdt prof. *Galeazzi-Lisi* at Paven på en glimrende måte forstår å utligne den arbeidsbyrde som påhviler hans embete.

Feriehjemmet Persbråten utvides

En kan ikke annet enn beundre damene i Maria-kongregasjonen i Oslo for den målbevissthet de setter inn med for at Vikariatets nyervervede eiendom, Persbråten på Hadeland, skal bli et tipp-topp feriehem. Det kan innrømmes at stedet ligger vel langt fra Oslo, men Oslo er heller ikke hele Norge! Er reisen lang for mange eller for de fleste, så må også stedet være rustet for større innrykk, ellers blir det uholdbart i lengden. Peise-stuen og kjøkkenet holder mål, men det som trengs er en utvidelse av overnattingsmulighetene. Det er det som Maria-kongregasjonen i Oslo nå vil slå et slag for. De har fått bygge-løyve, og det er ingen liten ting i våre dagers Norge. Vi ringer opp formannen, den utrettelige fru Ragnhild Nylund, og spør hva hun og hennes iherdige styre har å by på i anledning av de to forestående aftener til beste for Persbråten.

Jo, sier fru, vi «samkjører» barna og de voksne her som i driften av feriestedet: Både det barnslige og det voksne element må komme til sin rett. Derfor starter vi med en barneaften lørdag 22. mars i Foreningslokalet, Akersveien 5, Oslo, og små og voksne er i sikre hender hos fru Else Wildhagen — og hvem kjenner ikke henne fra barnetimen i Radioen? — hun vil legge opp et godt program og leke med dem hele kvelden.

Men de voksne?

Jo, vi har fru Magda Balzersen som skal deklamere, og hun trenger såvisst ingen reklame. En prolog skal lages og musikk skal det også bli. Vi skal bake og servere kaffe — bare hjemmebaktd...

Vårt publikum er kresent: Hva mer?

Vi har håp om å få Oslo damekor til å synge — de kommer nok. Og så har vi utlodningen.

Hva mangler dere for å få sovesalen reist og innredet? Vi har 5000 kr. og mangler 10 000.

Og det venter dere å få inn på disse to aftener?!

Nei, men vi arbeider med konkrete mål for øye. Der-
som *alle* som hører vår appell kommer, er vi langt på vei. Heldigvis — naturligvis — forstår geistligheten oss, så det vil bli tillatt loddsalg også etter gudstjenestene på søndag 23de.

Dere er flinke til å mase...!

Vær så snill og be *alle* komme når bygget er ferdig, så skal vi ikke plage menigheten så meget — da skal vi greie det meste alene.

Lykke til!

OSLO

På årsmøte i St. Olavslaget i Oslo den 2. mars, ble Karl Rostad valgt til ny formann.

Det nye styret har forøvrig fått følgende sammensetning: Dag Jensen, varaformann, frk. S. Siggerud, sekretær, Isidor Bruce, kasserer (adr. Akersbakken 25), frk. Randi Straith, styremedlem, fru K. Jensen og frk. A. Endresen, suppleanter.

Som revisorer ble valgt frk. Maria Müller og som valg-komité H. L. Barra og fru Anna Bonnevie.

Det framgikk av årsmelding og regnskap at overskuddet av basaren i oktober blir benyttet som avbetaling på den nye dør i St. Olavs kirke, som nå er satt i arbeid. For å få dekket restbeløpet er det meningen å arrangere en ny basar til høsten.

Sokneprest Fishedick takket til slutt Dag Jensen for utrettelig og uegennyttig arbeid i de fire år han har fungert som lagets formann.

A. E.

---

av praktiserende katolikkers liv, slik jeg så og møtte dem på mitt hjemsted og i Irland, både prester og legfolk, mange under de enklest mulige livsforhold. Hvorledes skal jeg vel definere katolsk liv? Jeg tror det kan defineres som et liv i kjærlighet til Gud og medmenneskene. *Jeg har ennå ikke truffet en eneste som levet et alvorlig katolsk liv som ikke er blitt et bedre menneske ved det.*

Og hvordan fortøner det seg for meg nå etter 6 år? Mitt korte svar er: *alt er meget større og dypere enn jeg noen sinne hadde anet; og hver eneste gang jeg syntes jeg burde undersøke enkelte punkter nærmere, har hele Kirkens bygning vist seg å være ufattelig solid.*

FRA VIKARIATET

Rituskongregasjonen har fastsatt at Påske-lørdags gudstjeneste igjen kan feires selve påskenen slik som det var skikk i de gamle kristne tider. Tidspunktet for feiringen skal legges slik at selve messen kan begynne etter midnatt.

Men biskopene får fullmakt til, av særlige grunner, å tillate at seremoniene begynner alt om aftenen kl. 20 (8) — ikke før — slik at gudstjenesten er slutt omtrent kl. 22. Dette synes å være det mest passende tidspunkt for våre forhold da mange bor langt borte fra kirken og kan ha vanskelig for å komme ved midnattstid. Tillatelsen til å begynne gudstjenesten kl. 8 om aftenen gis derfor til alle sokneprester, men det står dem fritt å velge et senere tidspunkt som de synes passer best for deres menighet.

Det gjøres særlig oppmerksom på:

1. De troende som overværer vigiliemessen *før midnatt* og vil gå til kommunion, må være fastende fra kl. 19 (7) av (strengt påbudt). De oppfyller med dette imidlertid ikke sin søndagsplikt, men har messeplikt påskedagen, da de igjen også kan motta kommunionen.

2. De troende som overværer vigiliemessen *etter midnatt* og vil motta kommunionen, må være fastende fra kl. 22 (10) av (strengt påbudt). De oppfyller sin søndagsplikt, men kan ikke mer motta kommunionen 1. påskedag.

3. Etter vigilsen av vievannet er det høytidelig fornyelse av dåpsløftene for alle tilstedeværende.

4. Alle skal ha tendte lys i hånden mens påskennattsangen «Exultet» blir sunget, likeså under fornyelsen av dåpsløftene. De troende anmodes derfor om å ta lys (voks eller stearin) med i kirken.

5. Alle anmodes inntrengende om å ta del i denne nattgudstjeneste som vel er den skjønneste og mest gripende i hele kirkeåret.

Det blir utgitt en liten vegledning til denne gudstjeneste så alle kan følge med i seremoniene.

Gitt i Oslo 15. mars 1952.

Jac. Mangers,
Ap. Vikar, biskop av Selja.

HEFTET «PÅSKENATTENS NYE LITURGI»

kan bestilles gjennom

St. Olavs Forlag   Pris 50 øre

PATER L. HOL 70 ÅR

Fransiskanerpater L. Hol, Bergen, fyller 31. mars 70 år. — Etter sin ankomst til Norge var pater Hol, etter et kortere virke i Oslo, kapellan og senere sokneprest i Arendal, til han i 1934 ble rektor for St. Fransiskus-Xaveriussøstrene i Bergen. Pater Hol er en skattet sjelsørger som på sin 70 års dag sikkert vil få føle hvor dyp takknemlighet alle som har nytt godt av hans milde og sikre vegledning, nærer for ham.

St. Olav gratulerer hjerteligst!

UTLANDET:

VATIKANET

Nytt «Motu proprio» for den orientalske kirke.

I det siste hefte av «Acta Apostolicæ Sedis» offentliggjøres et *Motu proprio*, datert den 9. februar, vedrørende Den orientalske kirke. Bekjentgjørelsen beskjefter seg i første del med Ordensfolkene, i den annen med deres timelige goder, mens den tredje delen behandler Den orientalske kirkes titelfortegnelse. Dokumentet er en del av den kanoniske lovbok for Den orientalske kirke som for tiden er under kodifikasjon. Den hellige stol vedtok i februar 1949 en særlig kodex for Den orientalske kirke.

Det nye *Motu proprio* som innledes med ordene *Postquam apostolicis litteris*, betyr en merkepel i Den orientalske kirkes selvstendige liv, idet de enkelte riter innenfor denne gren av Kirken får en ensartet lovgivning. Det er for øvrig første gang det treffes en ensartet regulering vedrørende Kirkens eiendeler.

Den orientalske kirke er som kjent lagt inn under Kongregasjonen for den orientalske kirke, hvis øverste leder Paven selv er. Kongregasjonen har overoppsynet med samtlige bispedømmer, biskoper, prester, ordensfolk og troende innenfor den orientalske ritus.

Pontifikalmesse på Pavens kroningsdag.

I anledning av årsdagen for Pave Pius XII's kroningsdag, ble det feiret en høytidelig pontifikalmesse den 12. mars i Det sextinske kapell. Den hellige far overvar selv messen som ble lest av kardinal *Masella*, den eldste av de kardinaler som ble utnevnt av Pave Pius X.

Pave Pius XII elsker musikk.

Pave Pius XII er meget glad i musikk. Han foretrekker *Beethoven* og *Bach*, men også Wagner hører til hans favoritter. Av og til innfinder det berømte «Augusteo»-orkestret i Rom seg i Vatikanet for å gi en konsert. Paven velger alltid selv programmet.

Paven om medeiendomsretten i industrien.

Den 31. januar holdt Pave Pius XII en tale til medlemmer av Den katolske arbeidsgiverforening i Italia. I slutten av talen kom Hans Hellighet inn på spørsmålet om arbeidernes medeiendomsrett i industrien, et spørsmål som har vært livlig drøftet i katolske kretser, særlig i Tyskland.

Den hellige far uttalte:

«Nå for tiden tales der meget om en reform av industriens struktur. De som går inn for en slik reform tenker i første rekke på en omdannelse blant industriens medlemmer, enten det nå er ledere eller ansatte som er knyttet til bedriftene ved et kontraktsforhold. Vi kan ikke overse de tendenser

Litteratur inngått til redaksjonen:

- Olga Alice Nygren: «Gudsmodersbilden i Finlands Medeltidskonst». Helsingfors, Söderström & Co.
Torsten Steinby: «Finland i den Eviga Staden». Helsingfors, Amos Andersons Förlag.
P. Richard Wehner, S. J.: «Evangelium enligt Johannes». Stockholm, Ansgariusförlaget.
ARSBERETNING for 1950 fra Foreningen til Norske Fortidsminnesmerkers Bevaring. 106. årg. Grøndahl & Søns Boktr. Oslo 1951.
Prof. dr. Einar Molland: «Det jesuitiske misjonsforsøk i Danmark 1623—24.» Særtrykk av Kirkehistoriske Samlinger, Rekke VII, Bd. I.
Alfred Hauge: «Vegen til det døde paradiset». Roman. Gyldendal.
«Fast grunn», nr. 1. 1952. Lunde & Co.s forlag, Bergen.

som søker å infiltrere seg i denne bevegelse. Disse tendenser anvender ikke — som påstått — naturrettens ubestridelige normer på tidens endrede forhold, men utelukker dem ganske enkelt. Av den grunn advarte Vi mot disse tendenser i Vår tale til Den internasjonale sammenslutning av katolske arbeidsgivere den 7. mai 1949 og i Vår tale til Den internasjonale kongress for sosiale studier den 3. juni 1950 — ikke for å begunstige en materiell interesse på bekostning av en annen, men for å berolige samvittighetene hos alle dem disse spørsmål vedrører.

Heller ikke kunne Vi se bort fra den forvrengning som har funnet sted av de vise ordene til Vår ærverdige forgjenger, Pius VI. Disse forvrengninger legger hovedvekten i Kirkens sosiale politikk på forhold av sekundær betydning, på en eventuell legal endring av kontraktsforholdet mellom arbeiderne og den annen part i kontraktsforholdet. Derved oversees i all stillhet hovedavsnittet i ensyklikaen *Quadragesimo anno* som rommer Kirkens sosiale syn — en korporativ ordning av hele det økonomiske liv.

De som gir seg til å behandle spørsmål vedrørende en reform av industriens struktur, uten å ta hensyn til at hver eneste liten bedrift i kraft av sitt eget formål er nær knyttet til hele det økonomiske liv, risikerer å bli ofre for falske og feilaktige premisser som kan bringe hele den økonomiske og sosiale orden i fare. Derfor forsøkte Vi i Vår tale den 3. juni 1950 å sette Vår forgjengers tanke og lære i det rette lys. Intet var ham mer fjernt enn å oppmuntre til å følge den vei som uvegerlig vil føre til former av anonymt kollektivt ansvar.»

Ny konklave-marskalk utnevnt.

Pave Pius XII har utnevnt fyrst *Sigismondi Chigi Albani della Rovere* til ny konklave-marskalk etter fyrst *Ludovico Chigi Albani della Rovere*, Malteserordenens stormester, som er avgått ved døden. Siden 1712 har et medlem av huset Chigi bekledd dette høye embede.

Konklave-marskalken utøver den politimessige myndighet under konklavet, overvåker og kontrollerer at ingen uvedkommende er til stede så lenge konklavet varer.

BELGIA

Arbeideren — intet verktøy som kan erstattes.

Som nevnt i «St. Olav» nr. 5/6 tråtte katolske arbeidsgivere i Belgia sammen til sin 4. studiekongress i Brussel i dagene fra den 21.—24. februar. I et referat fra kongressen heter det at biskopen av Namur, mgr. *Charue*, grunnleggeren av verdensorganisasjonen «Unge kristne arbeidere», mgr.

Søren Kierkegaard om det lutherske

Det lutherske er et korrektiv — men et korrektiv gjort til det normative, til det hele, er eo ipso i anden generation (hvor man altså ikke har det, hvortil det var korrektiv) forvirrende. Og med hver generation, der således går hen, må det blive værre, indtil enden bliver, at dette korrektiv, der selvstændig har etableret sig, frembringer lige det modsatte af dets oprindelige bestemmelse. Og dette er tilfældet. Det lutherske korrektiv frembringer, når det selvstændig skal være hele kristendommen, den mest raffinerede art verdslighet og hedenskap...

Protestantismen er aldeles uholdbar. Den er en revolution, afstedkommet ved at proklamere «Apostelen» (Paulus) på mesterens (Kristi) bekostning. Som korrektiv i givne tid og situasjon kan den have sin betydning. Skal der ellers være tale om at holde protestantismen, måtte det gøres således: Vi tilstår, at denne lære er en formildelse av kristendommen, hvilken vi mennesker har tilladt os, henstillende til Gud, om han vil finde sig deri. Og istedet derfor udbasuneres protestantismen som et fremskridt i kristendom! Nej, den er den måske mest markerede indrømmelse, der er gjort til det numeriske, der er kristendommens arvefiende, dette numeriske, som vil være kristen, men vil have idealiteten bort eller nedsat, og som trodser på at være så mange...

dr. *Cardijn* og en rekke kjente personligheter fra Belgias kirkelige og offentlige liv overvar åpningsmøtet.

Åpningsforedraget ble holdt av æresformannen for Den franske, katolske arbeidsgiverforening, *Josef Zlamanski*, som særlig framholdt at utilfredsheten blant arbeiderne ikke i første rekke skyldtes for lave lønninger, men følelsen av å innta en mindreverdige stilling i samfunnet. Derfor er det en oppgave for de katolske arbeidsgivere ved siden av å skape sunne sosiale forhold for arbeideren å gi ham forståelsen av at han ikke betraktes som et verktøy som uten videre kan erstattes. Zlamanski gikk videre inn for at man hjelper arbeiderne til å skaffe seg en egen realformue og anbefalte særlig at man tar et krafttak for å skaffe ham eget hus. M. h. t. medbestemmelsesretten anbefalte Zlamanski at arbeiderne tas med i bedriftenes økonomiske og sosiale ledelse.

Arbeidsgiverne fra syv vest-europeiske land hadde sendt representanter til kongressen hvis tema var: *Det økonomiske og sosiale framskritt.*

Kristen arbeiderungdom teller nå 70 000 betalende medlemmer.

Katolsk arbeiderungdom (Jeunesse Ouvrier Catholique) i Belgia omfatter i dag 18 regionale sammenslutninger og 2400 lokalforeninger med tilsammen 70 000 betalende medlemmer og om lag like så mange ikke-betalende.

Siden grunnleggelsen i 1925 har Katolsk arbeiderungdom i Belgia sendt 500 000 tidligere medlemmer ut i arbeidslivet.

CANADA

Canada og Den hellige stol.

Den franske presse i Canada har igjen reist spørsmålet om landets diplomatiske representasjon ved Den hellige stol. Den katolske presse beklager sterkt at Canada ennå ikke er diplomatisk representert i Vatikanet.

«Le Droit» i Ottawa skriver at mange kanadiere ikke kan forstå at deres land som forkjemper for rettferdighet og fred legger så stor vekt på i likhet med de kommunistisk styrte land ikke å være representert ved Den hellige stol. Avisen viser til at Storbritannia opprettholder diplomatiske forbindelser ved Vatikanet.

«Montreal Matin» som er regjeringsorganet i staten Quebec, skriver at Forbundsregjeringens holdning er uforståelig. Statsministeren hadde nylig erklært at Canadas regjering ikke vil kunne la seg representere ved Den hellige stol før hele nasjonen ga sin tilslutning til et slikt skritt. En må være enig med avisen i at dette er en merkelig begrunnelse. —

DE FORENTE STATER

Katolsk litteraturpris til Gaham Greene.

Presidenten for Hunter-College, prof. *Georg Shuster*, har overrakt den kjente engelske, katolske forfatter *Graham Greene* katolske forfatteres litteraturpris for romanen «The End of the Affair».

ENGLAND

Forbilledet til Chestertons «Father Brown» avgått ved døden.

Mgr. *John Joseph O'Connor*, presten som var forbilledet for den verdensberømte, katolske forfatter G. K. Chestertons uødelige detektiv «Father Brown», er avgått ved døden i Leeds i en alder av 81 år. Mgr. O'Connor var en god venn av Chesterton som han opptok i Kirken i 1922. O'Connor inspirerte Chesterton til hans om lag 50 detektivromaner hvor Father Brown, som en munter presteskikkelse løser alle knuter.

FALKLANDS-ØYENE

Prefektur opprettet.

De stormomsuste Falklands-øyene som ligger sør for Syd-Amerika, og som står under britisk overhøyhet, er blitt opphøyet til apostolisk prefektur med navnet Malvine, etter det gamle spanske navn Malvinas.

Av øy-gruppens 2300 innbyggere er 400 katolikker.

FRANKRIKE

Saligerklæring av Charles de Foucauld forestående.

Saligerklæringen av eneboeren fra Sahara, *Charles de Foucauld*, er nå kommet et skritt nærmere virkeliggjørelsen, idet Rituskongregasjonen behandlet saken for noen tid siden.

Charles de Foucauld stammet fra en fornem fransk familie. Han ble offiser, men endte sine dager som misjonær og martyr i Afrika. Den kjente danske dikter *Johannes Jørgensen*, har skrevet en meget god biografi over ham. Vi viser for øvrig også til pater *Raulin's* kortfattede portrett av ham i «St. Olav» nr. 37/38 1950.

Franske biskoper advarer mot fanatikere som er på avveier.

Erkebiskopen av Paris, mgr. *Feltin*, og erkebiskopen av Marseilles, mgr. *Delay*, har rettet en advarsel til presteskaperet mot ivrige fanatikere blant prester og legfolk som i sin iver for å vinne arbeiderne, har vært tilbøyelige til å avvike fra Kirkens lære, til å modernisere Kirkens liturgi og til offentlig å slutte opp om kommunistisk propaganda. Disse fanatikere har bebreidet Kirken for å være for konservativ og arbeidet for å hitføre et brudd med Kirkens tradisjonelle metoder.

På en pressekonferanse for kort tid siden meddelte erkebiskop *Feltin* at Den hellige far under en audiens som fant sted for noen uker siden, hadde gitt uttrykk for uro over enkelte franske presters uavhengighetstrang. Denne virksomhet representerer en stor fare for Kirken, framholdt erkebiskop *Feltin*. Disse fanatikere er fylt av en ånd som setter seg ut over Kirkens lære og disiplin og som ikke i tilberlig grad respekterer den rettmessige autoritet. I denne forbindelse viste erkebiskopen til den nylig foretatte ekskommunikasjon av «Det kristne håps samfunn».

De tendenser de franske biskoper er urolig over er følgende:

Enkelte sjelesørgere som driver apostolat blant arbeiderne, har framstillet Kirkens lære så enkel at det har antatt karakteren av irrlære. Disse sjelesørgere hadde begrunnet sin dogmatiske egenmektighet med at man måtte arbeide på arbeidernes nivå for å få klarlagt for dem Kirkens lære.

Noen prester hadde egenmektig tillatt seg å lese deler av messen på fransk. Også enkelte tradisjonelle hymner var blitt sunget på fransk.

Yngre prester og legfolk i Den katolske aksjon hadde innledet en slags «gjenopplivelse av Kirken» ved å bryte med og fordømme kirkelige tradisjoner og metoder. De skader disse fanatikere avstedkommer oppstår ikke så meget ved de handlinger de foretar seg, som ved den publisitet de har fått.

Noen få prester og legfolk har latt seg fange inn av den kommunistiske propaganda. Noen enkelte har til og med undertegnet kommunistiske manifeste og «fredsappeller» og deltatt i kommunistiske demonstrasjoner.

Det er disse avvikelser og brudd på den kirkelige disiplin de franske biskoper nå har påtalt.

Kardinal Gerlier om det katolske liv i Frankrike.

Erkebiskopen av Lyon, kardinal *Petrus Gerlier*, som etter innbydelse av erkebiskopen av Köln, kardinal *Frings*, har oppholdt seg noen tid i Köln, holdt den 1. mars et offentlig foredrag om det katolske liv i Frankrike.

Etter innledningsvis å ha slått fast at besøket ikke hadde noen politisk aksent, ga kardinalen en oversikt over katolisismens stilling i Frankrike i dag. Den formel at Frankrike er et misjonsland, er bare delvis sann, framholdt kardinalen. Kardinalen pekte på den katolske fornyelsesbevegelse som viser seg på alle områder, som særdeles betydningsfull. En av de mest påtakelige uttrykk for livskraften i den franske katolisisme er, uttalte kardinalen videre, Den katolske aksjon og pekte på bevegelsen for å verne og beskytte den unge kristne familie som en bevegelse der innga håp for framtiden. Endelig pekte kardinalen på den vektige rolle de franske katolikker spiller i landets intellektuelle og sosiale liv. Den franske katolisisme, uttalte kardinalen til slutt, ser inn i framtiden uten naive illusjoner, men med en gløgende tro og urokkelig tillit til Gud.

Kontorene til Den katolske informasjonstjeneste ved Unesco innviet.

I Paris er kontorene til Den katolske informasjonstjeneste ved Unesco innviet. Innvielsen ble foretatt av den apostoliske nuntius i Frankrike, mgr. *Roncalli*. Foruten høye kirkelige dignitærer tok også Unesco's generaldirektør, *Torres Bodet*, del i høytideligheten.

Feltmarskalk Montgomery i Lourdes.

Feltmarskalk, viscount Montgomery, har nylig besøkt Lourdes. Etter besøket uttalte feltmarskalken at besøket hadde vært «min hittil største religiøse opplevelse», forteller biskopen av Lourdes, mgr. *Théas*.

Montgomery spurte biskopen meget nøye ut om Lourdes og overvar også en messe.

Kardinal Saliège Offiser av Æreslegionen.

Den franske president har utnevnt erkebiskopen av Toulouse, kardinal *Saliège*, til Offiser av Æreslegionen.

ITALIA

Oversvømmelsens offer.

Ifølge et statistikk som er utarbeidet av det italienske Røde Kors, mistet 273 mennesker livet under oversvømmelsen på Po-sletten. 223 000 mennesker ble husville og de forvoldte materielle skader beløper seg til vel 1500 millioner norske kroner.

JUGOSLAVIA

Overfallet på mgr. Vovk.

I «St. Olav» nr. 7/8 omtalte vi det brutale overfall som kommunistisk mobb hadde forøvet mot den apostoliske administratør av Ljubljana, mgr. *Vovk*.

Det kommunistiske telegrambyrå *Tanjug* som nå er landets offisielle nyhetsbyrå, melder at en person ved navn *August Lanarsic* er blitt dømt til ti dagers fengsel for overfallet. Som kjent hadde delinkventen forsøkt å sette fyr på mgr. *Vovk* ved å helle petroleum over ham og antenne klærne. For dette fikk han som nevnt 10 dagers fengsel!

Mellom tretti og firti andre som deltok i overfallet, slapp med mindre bøter.

Fortsatt kamp mot Kirken.

Alle meldinger fra Jugoslavia tyder på at landets kommunistiske diktator, *Tito*, så langt fra å søke å komme til forståelse med Kirken tvertimot har til hensikt ytterligere å skjerpe kampen mot den.

Det meldes fra det kjente kursted Abbazia at en vakker Madonna-statue som var plasert på en høyde ved kysten, nå plutselig er forsvunnet. Kommunistiske funksjonærer erklærte at den var blitt tatt «av stormen». Alle forsøk på å finne den igjen har imidlertid vært forgjeves. Befolkningen er derfor av den oppfatning at den er fjernet av en «politisk storm». Befolkningens anmodning om å få samle inn midler til en ny statue er blitt avvist.

Kirkeforfølgelsen i B-sonen i Trieste.

Også forholdene i den s. k. B-sone i Trieste som administreres av kommuniststyret i Jugoslavia, viser tydelig at marskalk *Tito* ikke har til hensikt å innstille sin kamp mot Den katolske kirke. I B-sonen i Fristaten Trieste finner der sted en utilslørt forfølgelse. Den lar seg ikke forsvare med at Kirken identifiseres med Italia og at angrep på og forfølgelse av Kirken er ensbetydende med angrep på italienerne. Fra biskopens kansli i Trieste heter det at tallet på prester i B-sonen er blitt redusert til en tredjedel av hva det var i 1945 og videre:

«Manifestasjoner av religionshat, noe som har vært åpenbare helt siden 1945, og myndighetenes og politiets press på uttallige mennesker, lar seg vanskelig beskrive.» Erklæringen refererer seg til mishandling av prester fra tid til annen, den alminnelige mistenkeliggjørelse av presteskaperet og nektelsen av å tillate gudstjenester. Det heter om en bestemt prest, *Don Gaetano Tumia* fra Umago, som måtte flykte til den vestlige sonen, at han var blitt forhørt av det kommunistiske politi ikke mindre enn 72 — sytti to — ganger under forsøk på å få ham til å spionere for kommunistene blant geistligheten. Andre prester er blitt fengslet uten lov eller dom og nonner er blitt fordrevet fra deres kommuniteter. I erklæringen heter det til slutt: «Nye sokn forblir uten nye sokneprester.»

Vi gjentar: det er dette styre som skamroses i norsk presse.

KOREA

Lederen for de katolske feltprester falt ved fronten.

Det meldes at lederen for de katolske feltprester ved FN-styrkene i Korea, pastor *Rosarié Lupien*, er falt ved fronten.

1 300 katolikker blant fangne nord-koreanere.

Blant de 152 000 nord-koreanere som befinner seg i fangenskap i leiren på Koje-do-øya, finnes det om lag 1300 katolikker. Hertil kommer ytterligere om lag 2000 som var katekumener da de ble innkalt til krigstjeneste. Disse fanger betjenes av 3 katolske prester, hvoriblant en koreaner og 5 innfødte kateketer. Blant de 17 000 kinesere som er tatt til fange finnes det om lag 120 katolikker og 300 katekumener.

LIBANON

Krefter i arbeide for å gjøre Libanon til en muhammedansk stat.

Libanon der flertallet av befolkningen bekjenner seg til kristendommen, skal nå av mohammedanske fanatikere gjøres til en mohammedansk stat, heter det i en melding fra landets hovedstad, Beirut. Oppmuntret av de mohammedanske naboland krever disse fanatikere at de arabiske flyktninger fra Palestina som teller 143 000 mohammedanske arabere, skal få statsborgerskap i Libanon.

Da Israel nekter å la disse flyktninger vende tilbake til sitt hjemland, reiser også de krav om statsborgerskap. De mohammedanske ekstremister som ønsker å få Libanon tilsluttet Den arabiske liga, håper derved å få mohamedansk flertall i landet.

Den offentlige mening i Libanon er sterkt oppbrakt over denne agitasjon og krever at flyktningsproblemet nå endelig løses etter internasjonale linjer. Man foreslår at flyktingene fordeles på alle stater i Den nære orient og understreker at både Syria, Jordan og Irak står over nesten mennesketomme områder av stor utstrekning. Man bebreider Den arabiske liga som til stadighet preker solidaritet, æresfølelse og gjestfrihet overfor det lille Libanon, at den selv ikke har lagt to pinner i kors for å lindre flyktingenes nød. På katolsk hold i Libanon framholdes det at flyktningsproblemet ikke får løses på bekostning av landets kristne befolkning.

POLEN

Hyrdebrev som ber studentene om å verne sin intelligens.

Den polske kirkes primas, erkebiskop *Wyszynski*, appellerer i et hyrdebrev til de polske studenter om å verne deres egen intelligens. Intelligensen må ikke reduseres til en samling slagord, heter det i hyrdebrevet, men gjennom studier og i selve livet må Polens studenter bevare idéen om mennesket, om nesten og brorskapet. Hele vitenskapen må bøye seg for denne idé. Materien må ikke under noen omstendighet få gjøre mennesket til slave.

SPANIA

Den angivelige forfølgelse av protestantene.

Den spanske utenriksdepartementets pressekontor sendte den 12. februar ut følgende offisielle erklæring:

«På grunn av de bemerkninger den tidligere amerikanske ambassador i Spania, mr. *Stanton Griffis*, lot falle etter sitt intervju med president *Truman*, synes det som om dennes erklæring om at han ikke hadde noe til overs for det spanske styre, var basert på at Presidenten har følt seg ille berørt ved det som er betegnet som spansk intoleranse overfor dissenterende bekjennelser.

Utenriksdepartementets pressekontor beklager Presidentens uttalelse, og tilbakeviser hva som kan betraktes som et forsøk fra et annet lands regjering på å blande seg i vårt lands indre anliggender; det kan kanskje være grunn til å minne om at med hensyn til religionsfriheten holder den spanske regjering samvittighetsfullt fast ved vårt lands katolske enhet, men tolererer dissenterende bekjennelsers lukkede gudstjenester.

Denne holdning er diktert av følgende grunner:

1. Regjeringens respekt for folkets religiøse samvittighet som kommer til uttrykk i den kjensgjerning at av en befolkning på 28 millioner mennesker finnes det bare om lag 20 000 som hører til dissenterende kirkesamfunn eller ikke så mange som en tusendel av befolkningen.

2. Hensynet til de prinsipper som er fastlagt i Spanias konstitusjon, *Fuero de los Espanoles*. Artikkel IV som ikke i det vesentlige skiller seg fra det spanske monarkis konstitusjons artikkel II som var i kraft til 1931, slår fast følgende:

Bekjennelsen til og utøvelsen av den katolske religion som også er den spanske stats, nyter offisiell beskyttelse. Ingen får krenkes på grunn av sin religiøse tro eller private gudstjeneste. Ingen offentlige seremonier eller demonstrasjoner, unntatt Den katolske kirkes, får tolereres. Denne lov er blitt godkjent ikke bare av Parlamentet, men også av folkeavstemningen den 6. juli 1947.

3. Overholdelsen av konkordatet som ble besluttet med Den hellige stol i 1851. Artikkel I i dette konkordat sier at Den romersk, katolske og apostoliske kirke med utelukkelse av alle andre trosretninger fortsatt skal være det spanske folks eneste religion; denne artikkel er fremdeles i kraft og tatt med som artikkel IX i avtalen med Den hellige stol av den 7. juni 1941.

Med hensyn til toleransen av dissenterende bekjennelser har regjeringen inntatt den samme tolerante holdning som har vært praktisert siden forfatningen av 1876 og konkordatet av 1851. De om lag 20 000 protestanter som finnes i Spania av hvilke halvparten er utlendinger står over nærmere 200 gudshus hvor de uforstyrret kan holde sine gudstjenester og over forholdsvis flere pastorer enn Den katolske kirke har prester i Spania. De kan inngå ekteskap etter sine egne seremonier og begrave sine døde på egne kirkegårder.

Selv om den spanske regjering nøye overvåker at den toleranse som er fastlagt i lovene, utføres, kan den ikke på den annen side tillate en tilstand som er kjennetegnet ved at utenlandske propaganda-agenter under press utenfra krenker disse lover og ofte ved klanderverdige metoder søker å bryte landets katolske enhet, en umistelig arv fra våre forfedre.

Om under dekke av vennskapelige forbindelser mellom nasjoner regjeringer i forskjellige land søker å utnytte dette vennskap til å så religiøs splid i vårt land, gjør de seg skyldige i feilgrep nasjonen aldri vil tolerere; følgene av slike handlinger får de da selv ta ansvaret for.»

SPANIA

1000 diakoner skal vigsles til prester under åpen himmel i forbindelse med Den eukaristiske kongress.

Det meldes fra Barcelona at 1000 diakoner vil bli presteviet på en og samme gang i forbindelse med den forestående internasjonale, eukaristiske kongress. Ordinasjonen vil finne sted på Barcelonas stadion og 50 biskoper kommer til å ta del i høytideligheten.

Hymne for Den eukaristiske verdenskongress.

Den offisielle hymne for Den internasjonale, eukaristiske kongress i Barcelona er nå ferdig skrevet og komponert. Ordene er skrevet av den kjente spanske dikter *José Maria Peman* og komposisjonen av organisten ved St. Michaelskirken i Barcelona, *Don Luis de Armburu*.

TSJEKKOSLOVAKIA

Klosterbibliotekene og deres skjebne.

Som tidligere nevnt i «St. Olav», har klosterbibliotekene i Tsjekkoslovakia vakt kommuniststyrets særlige interesse for så vidt som man er blitt klar over at her er det fremmed valuta og tjene og uttrykk for «borgerlig kultur» der som den vederstyggelighet den er bør utryddes. Bibliotekene er derfor for tiden overgitt «Nasjonaltiltaket råstoffsamling». I følge en rundskrivelse skal all litteratur av særlig verdi sorteres ut for å søkes omsatt på det utenlandske marked, mens resten skal bringes til papirfabrikkene.

Sammenliknet med klosterbibliotekene i andre vest-europeiske land, er bibliotekene i Bøhmen uforholdsmessig meget rikere på tresnitt-trykk og håndskrifter. I det verdensberømte bibliotek til premonstratenserklostret i Strahov, grunnlagt i 1143, fantes det blant bibliotekets 110 000 bind 200 hånd-

skrifter og 1000 tresnitt-trykk. I Tepl ved Marienbad fantes det blant 80 000 bind 500 tresnitt-trykk og 600 Codices. I Cisterciensstiftet Hohenfurth i Syd-Bøhmen blant 70 000 bind 1000 håndskrifter og 400 tresnitt-trykk. Klostret Osseg eiet 64 000 bind, deriblant 479 tresnitt-trykk og 107 håndskrifter. Samtlige klosterbibliotek i Tyskland tellet alt i alt i året 1950 820 tresnitt-trykk.

Tapet av disse kulturverdier lar seg overhodet ikke angi.

TYSKLAND

Over 10 000 unge tyske katolikker ventes å delta i årets «Katholiken-Tag».

Ledelsen for Det tyske, katolske ungdomsforbund meddeler at i følge en foreløpig oversikt kommer minst 10 000 unge tyske katolikker over 16 år til å delta i årets «Katholiken-Tag» der som tidligere nevnt i «St. Olav» vil finne sted i Berlin.

Det heter for øvrig at de arbeidsmetoder som hittil har vært prpraktisert på disse «Katholiken-Tage» vil bli lagt om. Mens tidligere mindre utvalgte grupper bearbejdet de forskjellige spørsmål, vil denne gang dørene til de forskjellige arbeidsgrupper åpnes for alle. En liten krets av fagfolk vil utgjøre en diskuterende gruppe, mens de andre vil ha anledning til å overvære diskusjonene. Men også disse vil etter å ha oppgitt sine personalia og skriftlig å ha formulert sine spørsmål få anledning til å ta del i det felles arbeide.

Film om Oberammergau instrueres av Luis Trenkel.

Den kjente filmregissør *Luis Trenkel* har påtatt seg oppgaven å regissere filmatiseringen av professor Leo Weismantels roman «Nåde over Oberammergau» samt «Pesten anno 1633». Filmen vil komme til å hete «Pesten i Oberammergau» og vil bli innspilt i Oberammergau i løpet av våren.

TUNIS

Kirkens stilling under den pågående kontrovers.

Urolighetene i Tunis som pressen har brakt meldinger om, er utelukkende av politisk art og kan ikke på noen måte betegnes som en slags «hellig krig» mot europeerne, heter det i en korrespondanse fra Tunis. Muhammendanerne er visselig kjent for vanskelig å kunne skjelle mellom politikk og religion fordi de er fødte teokrater. Flere nasjonalistiske førere søker nok å appellene til folkets religiøse følelser, men de krav som er reist er av rent politisk natur. Ikke i noe tilfelle har kristendommen vært skyteskive for de nasjonalistiske elementer. De førende nasjonalistiske kretser støtter seg i dag helt på den vestlige verdens åndsverdier. De går inn for en oppriktig liberalisme og toleranse.

Til spørsmålet om hvilke følger den pågående kontrovers kan få for Kirken i Tunis heter det, at forholdet i Tunis i motsetning til hva der er tilfelle i Egypt, Libanon og Syria, er at Kirken der nesten utelukkende består av europeiske innvandrere. Katolisismen i Tunis er m. a. o. praktisk bundet

til innvandrene. Bli de tunesiske krav imøtekommet, vil det m. a. o. bety at både det franske og italienske befolknings-element vil bli trengt tilbake. Tallmessig vil dermed katolikken bli redusert til et svakt mindretall.

I Europa tar man naturligvis intet hensyn til dette. Oppmerksomheten er i første rekke knyttet til materielle, politiske og nasjonale interesser.

Erkebiskopen av Karthago, mgr. *Gounnot*, har oppfordret alle katolikker til å be om en gjenopprettelse av fredelige forhold. Det er også lykkedes erkebiskopen å oppnå at medlemmer av presteskapet ikke blir innkalt til å tjenestegjøre som hjelpetropper i gendarmeriet. Flere som var innkalt, er blitt frigitt igjen og har kunnet gjenoppta sin geistlige virksomhet.

Fasteprekener i St. Olavs kirke, Oslo

Hver søndag i fasten kl. 19

ved pastor Lars Paul Messel.

23. mars: 4. Herodes som Kristi dommer.

30. » 5. Kvinneskikkelser i Lidelseshistorien.

6. april: 6. St. Johannes.

Fasteprekener i St. Hallvards kirke i Oslo under høymessen kl. 10.30

ved pater Hanssen.

Søndag 23/3: Peter. — «Jeg er kommet for at de skal ha liv, og ha det i overflod.» Jo. 10.10.

Søndag 30/3: Pilatus. — «Jeg vil helbrede alle dine sår.» — Jer. 30.17.

Søndag 6/4: Korsveien. — «Og han bar sitt kors og gikk ut til det sted som kalles Golgata.» Jo. 19.17.

Langfredag 11/4: Golgata. — «Fader, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.» — Luk. 23. 34.

DOMINIKANERNE

Eglise Saint-Dominique, Neuberggt. 15.

Conférences en français
par le P. Raulin
le mardi à 20 heures
Saints de France

25 mars: Le Saint Curé d'Ars.

1, avril: La vie héroïque de Sainte Thérèse de Lisieux.

Pilegrimsreisene

blev arrangert av oss i 1950 —

Vi ordner Deres reise

i Norge eller til utlandet — vi skaffer alle billetter og ordner hotellplass i inn- og utland —

METRO TRAFIKK A/S

Karl Johansgt. 31 (inng. Arbeidergt.)
Telf. 33 32 43 - 33 32 52 - 33 63 02

Anders Messel

O. r. sakfører

Stortingsgt. 14
Tlf. 42 54 05

A.s Rafens Efterfølgere
Grensen 19, Oslo

Glass, stentøy, porselen og
kjøkkenutstyr for sykehus og
andre anstalthusholdninger

OSLO

Ta aktivt del i Den stille
ukes gripende liturgi ved
hjelp av vår lille bok
STILLE UKE

Kr. 3.- (noen få ekspl. tll kr. 2.-).

Den ny utgaven
av salmeboken
**«CANTEMUS»
DOMINO»**

Innb. kr. 8 -

Særavtrykk av
TILLEGG II

til V. utgave av salmeboken
m. 76 nye numre plus
kompletorium og registre

Kr. 1.50

St. Olavs Forlag,
Akersv. 5, Oslo

KOLDSAGBLAD
OSCAR SKOTVEDT - Oslo

Avd. Verktøy- og Spesialmaskiner
Kirkegaten 10 - Telefon 423945

ORAS

OSLO RØRLEGGEBEDRIFT A/S

Etabl. 1885

G. A. LARSEN

Nordal Bruns gate 7, Oslo

Alle sorter glass til bygningsbruk

Glass-sliperi - Speilfabrikk

Verksted for glassmalerier

Gamle speil omfolieres og blir som nye — hentes og bringes
Frisk luft fåes best ved anbringelse av glassventiler i vinduene

Gullmedalje Barcelona 1929

Telefon 42 62 19 - 42 57 09 - Telegramadr.: «GLASSMESTER»

HERMAN H. RITTERS

ESKEFABRIKK

Chr. Kroghsgt. 30, Oslo

Tlf. 42 34 66

BERGEN

OLAF ERENSTSEN

Conditori

Strømgaten 26

Tlf. 19013

ØKONOM Centralopvarming

Inneh.: Trygve A. Engh

Tlf. 42 51 33 - Oslo

Varme — Ventilasjon — Damp

Varmtvann — Olje — Stoker

Fyring — Kjelerrep. — Ettersyn

S. B. Pettersen A.s

Aut. installatør

Telefoner 33 29 22 - 33 29 17

Universitetsgaten 18 - Oslo

KONDITOR

Charles Nydegger

KRANSEKAKER

**LA IKKE BØKER,
KONTANTER OG
VERDISAKER**
ligge ubeskyttet
**ANSKAF DEM ET
ILDSIKKER
JØLI-SKAP**

JØRGEN S. LIEN

BERGEN - OSLO - TRONDHEIM

FREDRIKSTAD

**DIDR.
MEHN - ANDERSEN**

LEGE- og SYKEREKVISITER
Bergen

HELENE ANDRESEN

Kjøtt- og pølsevarer

Fredrikstad

Tlf. 2031

FREDRIKSTAD BLIK- &

METALVAREFABRIK

Andresen & Müller

Alliance

KONFEKTFORRETNING

Nygårdsgate 1. — Telf 11 907 Bergen

Alt i sjokolade

G. HALVORSEN

Fredrikstad

Pølsemakeri & Kjøttforretning

Tlf.: Forretningen 1781, 2455

Kontoret 1781

Mek. Verksted - Blikkemballasje
og metallvarer av enhver slags -
Jernfat i alle størrelser og for et-
hvert øyemed - Isenkramartikler -
Elektrisk og Autogensveisning -
Stanseartikler

A/S BJØRN

Tøsse **MØLLE**

THS. HANSENS EFTF.

Alf Svendsen

Bakgaten 1 - Fredrikstad

«STABBURET»

FREDRIKSTAD

OSLO

T. S. JACOBSEN

BEGRAVELSESBYRA

Ullevålsv. 1 - Oslo

Tlf. 33 23 34 - 33 22 46

Privat 41 64 78 - 69 43 72

FRITZ W. LILJA

Stålrørstoler

Tollbugt. 25 - Oslo

Telefon 41 46 49

OLE KRISTIANSEN

Snektermester

Heimdalsgt. 34 - Oslo.

Tlf. 68 13 58 - Etablert 1894

Spesialitet:

Møbler og innredningsarbeider

TEKNISK HUSHJELP A/S

Citypassasjen, Oslo

Tlf. 33 51 00

Elektriske artikler og
installasjoner

SØREN HANSEN

Kolonialforretning

Langes gate 6 - Oslo

Telefon 33 77 34

Johan Olsen & Sønner

Murmester og Entreprenørforretning

Kongensgt. 17 - Oslo

Etabl. 1896

Tlf. 42 50 85 - 42 52 28

Jens J. Andersen
OSLO - CENTRALBORD 68 34 00
Beste leverandør av
KJØTT-FLESK-PØLSEVARER

HANS KARLSEN
MALERFORRETNING

Utfører all slags
malerarbeid

Tordensskjoldsgt. 6 B

Tlf. 41 07 76 - Oslo

G. GALLIGANI

PRYD- OG BRUKSKUNST

OSLO

T. A. AGNÆSS A/S

Grunnl. 1855

Alt i møbler

Møllergt. 12, Oslo

Melitta

KAFFETRAKTER

gir bedre og drøyere kaffe

Riktig formaling sparer kaffe

Føres i ledende kaffe- og
kjøkkenutstørsforretninger

A. GERMETENS EFTF.

Grønland 6-8 - Oslo

Tlf. 68 02 55

KLEMP & BERTHELSEN A/S

Rådhusgt. 2, Oslo

Telefoner 42 03 05 - 42 63 00

Telegr.adr.:

«Klempberthelsen»

Fryselagring
av matvarer

Vi har frysebokser ledig både i Oslo
Havnelager, Langbryggen, og i vår
eiendom Christian Krohngsgate 30.
Vår brosjyre «Hva husmoren bør vite
om frysing av matvarer» sendes på
anmodning. Boksleien er fra kr. 2.50
til kr. 5.00 pr. mnd. etter størrelsen.

AKTIESELSKAPET
OSLO HAVNELAGER

Sentralbord 42 07 56

ODDVAR J. LODENG
MURMESTER & ENTREPRENØR

THIIS & CO. A/S

Bygningsartikkelforretning

Materialer til nybygg,
innredning og vedlikehold

Vis à vis Vestbanen

Sentralbord 42 58 77

Norges Brannkasse
Grunnlagt 1701

Skadeforsikring

Bygninger

Løsøre

Varer

Forsikring av bygning un-
der oppføring på greie vil-
kår og til særlig lave premier.